

Mál nr. 313/2014
M og
V vegna kaskótryggingar ökutækis.

Gildissvið kaskótryggingar vegna óhapps 19. maí 2014.

Gögn.

1. Málskot móttakið 13. október 2014 ásamt gögnum.
2. Bréf V dags. 3. nóvember 2014, ásamt gögnum.

Málsatvik.

Í tjónstilkynningu M kemur fram að hann hafi ekið húsbifreið sinni aftur á bak á stein og við það hafi gólf bifreiðarinnar „gengið upp“. Í kjölfarið hafi komið fram skemmdri á bifreiðinni þar sem rigningarvatn hafi átt átt greiða leið inn í hana. Nánar tiltekið segir M í málskoti að hann hafi ekið á steina sem notaðir voru til að afmarka svæði á tjaldsvæði. Einnig kemur fram hjá V að skemmdri hafi orðið á undirvagni bifreiðarinnar en ekki á t.d. afturstuðara hennar. Myndir af bifreiðinni liggja einnig fyrir í málinu.

M telur að kaskótrygging hans eigi að bæta tjónið sem varð á bifreiðinni. V telur hins vegar að ákvæði gr. 4.19 í vátryggingarskilmálum eigi við en það ákvæði er undanþáguákvæði sem segir: „vátryggingin bætir ekki skemmdir sem hljótast af því að ökutæki tekur niðri á ójöfnum, svo sem hryggjum eftir veghefla, jarðföstu og lausu grjóti.“ V telur að skemmdir á bifreið M hafi orðið með þessum hætti þegar hann ók bifreið sinni aftur á bak á það grjót sem hann kveðst sjálfur hafa ekið á.

Álit.

Í málinu virðist vera óumdeilt að M ók bifreið sinni aftur á bak þannig að hann lenti á steinum eða grjóti sem notað var til að afmarka tiltekið svæði við bifreiðastæði. Tjón varð á undirvagni bifreiðarinnar við áaksturinn. Þegar litið er til vátryggingarskilmála kaskótryggingar V verður ekki annað séð en að þar hafi félagið takmarkað bótaábyrgð sína skýrlega með hlutlægum hætti í gr. 4.19 þar sem kemur fram að vátryggingin bæti ekki skemmdir sem hljótist af því að ökutæki taki niðri á grjóti hvort sem það er jarðfast eða laust. M.v. lýsingar M á tjónsatvikinu þegar hann ók bifreið sinni á umrædd grjót verður ekki hægt að skilja málavexti öðruvísi en að tjón hafi orðið á undirvagni bifreiðar hans og að skemmdir hafi orðið við það að bifreiðin tók niðri á grjóti. Þegar af þeirri ástæðu telst áður nefnt undanþáguákvæði gr. 4.19 eiga við um tjón M og tekur vátrygging hans því ekki til þeirra skemmda sem urðu á bifreiðinni.

Niðurstaða:

M á ekki rétt á bótum úr kaskótryggingu sinni hjá V.

Reykjavík 18. nóvember 2014.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.